

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 143/15

Λουξεμβούργο, 3 Δεκεμβρίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-312/14
Banif Plus Bank Zrt. κατά Márton Lantos και Mártonné Lantos

Οι πράξεις συναλλάγματος οι οποίες αποτελούν μέρος ορισμένου είδους δανείων σε ξένο νόμισμα δεν αποτελούν επενδυτική υπηρεσία

Επομένως, δεν υπόκεινται στους σχετικούς με την προστασία των επενδυτών κανόνες του δικαίου της Ένωσης

Το ζεύγος Lantos συνήψε σύμβαση δανείου με την τράπεζα Banif Plus Bank για τη χρηματοδότηση της αγοράς αυτοκινήτου. Για να επιτύχουν ευνοϊκότερο επιτόκιο από αυτό που προσφέρεται για τα δάνεια σε ουγγρικά φιορίνια, επέλεξαν δάνειο σε ξένο νόμισμα, εκτιθέμενοι, με τον τρόπο αυτό, στον κίνδυνο αξιολογήσεως του ξένου αυτού νομίσματος σε σχέση με το φιορίνι κατά τη διάρκεια της περιόδου αποπληρωμής του δανείου.

Στο πλαίσιο αγωγής ασηκθείσας από την Banif Plus Bank ενώπιον του Ráckevei Járásbíróság (τοπικό δικαστήριο του Ráckeve, Ουγγαρία), το ζεύγος ζητεί από το δικαστήριο αυτό να διαπιστώσει ότι οι συμβάσεις δανείου σε ξένο νόμισμα εμπίπτουν στην οδηγία για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων ¹, οπότε η τράπεζα, ως χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, υποχρεούνταν, μεταξύ άλλων, να αξιολογήσει την καταλληλότητα της προς παροχήν υπηρεσίας.

Το Ráckevei Járásbíróság ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινιστεί αν η χορήγηση δανείου σε ξένο νόμισμα όπως αυτή της κύριας δίκης μπορεί να θεωρηθεί ως παροχή επενδυτικής υπηρεσίας επί της οποίας εφαρμόζονται οι επίμαχες διατάξεις της οδηγίας. Περαιτέρω, το ουγγρικό δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η μη τήρηση των διατάξεων αυτών συνεπάγεται την ακυρότητα της συμβάσεως δανείου.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο παρατηρεί κατ' αρχάς ότι ορισμένες πράξεις του δικαίου της Ένωσης για την προστασία των καταναλωτών δύνανται να ασκούν επιρροή σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης. Το αυτό ισχύει για την οδηγία 93/13 ², η οποία έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως του Δικαστηρίου ³ στο συγκεκριμένο πλαίσιο των συμβάσεων δανείου σε ξένο νόμισμα, καθώς και για τις οδηγίες 87/102 ⁴ και 2008/48 ⁵, οι οποίες περιλαμβάνουν ένα σύνολο προστατευτικών διατάξεων που επιβάλλουν στον δανειστή ορισμένες υποχρεώσεις αφορώσες, μεταξύ άλλων, την πληροφόρηση του καταναλωτή.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι πράξεις συναλλάγματος, πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο χορηγήσεως δανείου σε ξένο νόμισμα όπως αυτό της κύριας δίκης, αποτελούν δραστηριότητες αμιγώς παρεπόμενες της διαθέσεως και της αποπληρωμής του δανείου.

¹ Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145, σ. 1).

² Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2014, Kásler και Káslerné Rábai (C-26/13), βλ. επίσης ΑΤ 66/14.

⁴ Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 42, σ. 48).

⁵ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66, και διορθωτικά ΕΕ 2009, L 207, σ. 14, ΕΕ 2010, L 199, σ. 40, και ΕΕ 2011, L 234, σ. 46).

Συγκεκριμένα, οι πράξεις αυτές αποσκοπούν αποκλειστικώς στην εκτέλεση των δύο αυτών ουσιωδών υποχρεώσεων της συμβάσεως δανείου.

Εφόσον ο δανειολήπτης επιδιώκει μόνον τη λήψη των κεφαλαίων ενόψει της αγοράς αγαθού ή παροχής υπηρεσίας και όχι τη διαχείριση συναλλαγματικού κινδύνου ή την κερδοσκοπία επί της συναλλαγματικής ισοτιμίας ξένου νομίσματος, **οι επίμαχες πράξεις δεν έχουν σκοπό την πραγματοποίηση επενδύσεως**. Εξάλλου, δυνάμει της οδηγίας, οι εν λόγω πράξεις δεν συνιστούν, αφεαυτών, τέτοιου είδους υπηρεσίες.

Περαιτέρω, οι επίμαχες πράξεις συναλλάγματος συνδέονται με ένα μέσο, τη σύμβαση δανείου, η οποία δεν αποτελεί χρηματοπιστωτικό μέσο κατά την έννοια της οδηγίας. Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι πράξεις αυτές δεν αφορούν προθεσμιακή σύμβαση, διότι δεν έχουν ως αντικείμενο την πώληση περιουσιακού στοιχείου σε τιμή καθοριζόμενη κατά τη σύναψη της συμβάσεως. Εν προκειμένω, η αξία του ξένου νομίσματος η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της αποπληρωμής δεν καθορίζεται εκ των προτέρων, αλλά καθορίζεται βάσει της τιμής πωλήσεως του ξένου αυτού νομίσματος κατά την ημερομηνία καταβολής εκάστης μηνιαίας δόσεως.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι, υπό την επιφύλαξη εξακριβώσεως από το αιτούν δικαστήριο, **οι πράξεις συναλλάγματος οι οποίες αποτελούν μέρος συμβάσεως δανείου σε ξένο νόμισμα όπως αυτή της κύριας δίκης δεν αποτελούν επενδυτική υπηρεσία, οπότε η χορήγηση του δανείου αυτού δεν υπόκειται στις σχετικές με την προστασία των επενδυτών διατάξεις**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582